

Szemben a bikával

Már késő este volt, mikor Pestre érkeztem.

Egy ideig az utcákat jártam, végül egy padon megpihentem. Ahogy itt üldögéltem, hatalmas kiabálásra lettem figyelmes.

Kiderült, hogy a közeli vágóhídról elszabadult egy óriási bika. A mészároslegények, akik üldözték, nem tudtak vele mit kezdeni. Kutyákat uszítottak a bikára, ám azok sem bírtak a felbőszült állattal. Csak a fülét sikerült megsebesíteni, amitől a bika még dühösebb lett. Kiálltam az utca közepére, ekkor már láttam a közeledő állatot. A házak ablakaiból kiabáltak az emberek, hogy álljak félre. De én nem így tettem.

Kiáltottam egy jó nagyot, és elkaptam a bika szarvát, úgy, hogy mozdulni sem bírt. Hamarosan a mészárosok is előmerészkedtek, és kikötötték az állatot.

A nagy riadalom után az ablakok becsukódtak, a báméskodók hazamentek. Nekem senki nem köszönte meg, amit tettem.

Papp Patrik 6.b
Landerhegyi Sportiskolai Általános Iskola